

що студенти мають можливість списувати один в одного або скористатися сучасними електронними пристроями для отримання правильних відповідей. Частково запобігти цьому можна індивідуалізувавши завдання, проте це досить трудомістка праця.

Досить вдалою формою контролю знань студентів є підготовка молоддю завдань із використанням технічних засобів навчання, зокрема мультимедійних проекторів. Аудиторія розподіляється на кілька творчих груп, кожна з яких готує презентацію за одним з питань, які виносяться на семінар. Усі студенти отримують певні завдання, з яких потім формується цілісна презентація. Під час семінарського заняття кожна група демонструє свою презентацію, а решта аудиторії оцінює виступ творчого колективу в цілому й водночас виступи окремих його учасників. Оцінювання рейтингове, тобто студенти лише однієї групи можуть отримати найвищий бал, у решти учасників бали відповідно знижуються (як правило, незадовільні оцінки не виставляються). Ця форма вимагає певної технічної грамотності як студентів, так і викладача, а також відповідного технічного забезпечення (комп'ютер, мультимедійний проектор або смарт-телевізор).

Дещо складнішою є так звана «театралізована» форма організації контролю знань студентів. Вона передбачає виступи на семінарському занятті найбільш підготовлених студентів у «ролі» того чи того історичного діяча розглядуваної епохи. Завдання дається заздалегідь (за один-два тижні до заняття). Під час семінару кожен з «діячів» обирає серед аудиторії 3-4 «послідовників» і впродовж 10–15 хвилин викладає свою позицію (наводяться найвиразніші факти біографії обраної історичної постаті). Після цього головного виступу викладач проводить опитування «послідовників». Та з груп, яка продемонструвала найкращу обізнаність у матеріалі, отримує найвищу оцінку (за наведеним принципом). Така форма контролю розвиває у студентської молоді як досвід пошукової роботи, так і навички акторської майстерності.

В. С. Шаповалова

*Національний фармацевтичний університет
(Харків, Україна)*

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Одним з основних завдань підготовки майбутніх фахівців є формування професійної спрямованості студентів, яка є гарантом їхньої ефективної та якісної навчальної діяльності, формування професійно важливих якостей особистості

і розвитку професійних компетенцій. Адже справжній фахівець – це професіонал, який здатний на високому рівні реалізувати поставлені перед ним професійні завдання й відповідати за результати їх виконання. Найголовнішим періодом для формування професійної спрямованості людини є період ранньої зрілості, чи юності, тобто саме студентський вік.

Мета дослідження полягає в аналізі поняття «професійна спрямованість» й дослідженні рівнів професійної спрямованості майбутніх провізорів.

Для досягнення мети дослідження випробуваним була запропонована методика «Рівні професійної спрямованості студентів» (Т. Д. Дубовицької).

Проблема вивчення професійної спрямованості особистості є доволі складною, оскільки перебуває на стику психології розвитку і психології особистості, психології праці, педагогіки та педагогічної психології.

Поняття «професійна спрямованість» розглядається у працях багатьох учених, наприклад, Е. Зеєра, А. Мельник, О. Неловкіна та ін. Ґрунтуючись на вже наявних трактуваннях поняття професійної спрямованості особистості, ми розуміємо його як інтегроване поняття, яке є компонентом загальної спрямованості особистості, безпосереднім чином пов'язане з мотиваційною сферою людини, яка формує вибіркоче позитивне ставлення до професії, особистісне прагнення застосовувати свої знання, досвід, здібності в галузі обраної професії та самореалізуватися в ній.

Ми здійснили дослідження, в якому взяли участь 47 студентів, що навчаються в Національному фармацевтичному університеті на 2-му курсі на спеціальності «Фармація».

Отримані результати (рис. 1) свідчать про те, що у студентів другого курсу домінантним є середній рівень професійної спрямованості особистості, що становить 58 % із загальної вибірки досліджуваних, 16 % студентів мають високий рівень спрямованості на професійну діяльність. У 26 % студентів другого курсу діагностовано низький рівень спрямованості на професійну діяльність.

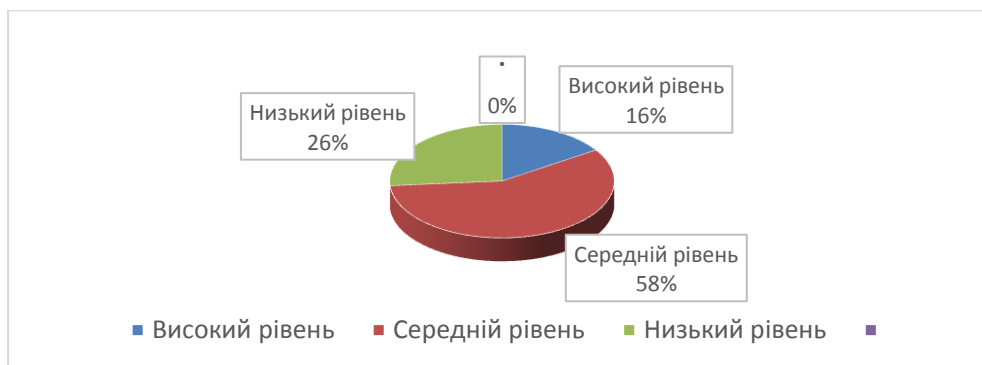

Рис. 1. Рівні професійної спрямованості студентів другого курсу

Якісний аналіз отриманих результатів першокурсників дозволив нам виявити низку проблем і суперечностей, пов'язаних із періодом професійного

навчання. Наприклад, на твердження методики У світі існує багато інших професій, які подобаються мені значно більше, ніж моя майбутня професія», ми отримали такі відповіді: правильно – 79 %, мабуть правильно – 13 %, мабуть неправильно – 5 %, неправильно – 3%. Або, на твердження «Отримана мною професія і робота за фахом навряд чи принесуть мені в майбутньому моральне задоволення.» Ми отримали такі відповіді: правильно – 27 %, мабуть правильно – 43 %, мабуть неправильно – 20 %, неправильно – 10 %. Тобто, у більшості студентів як характерний виражений інтерес до процесу освоєння майбутньої професійної діяльності, так і недостатнє прагнення подальшої реалізації в ній. У частині ж студентів цієї групи немає стійкого інтересу до оволодіння обраною професією і подальшої професійної діяльності.

Аналіз наукової літератури дозволив визначити, що професійна спрямованість є компонентом загальної спрямованості особистості, який визначає позитивне відношення до обраної професії. Серед студентів 2 курсу діагностовано переважно середній рівень спрямованості на майбутню діяльність, але при цьому студенти мають певні суперечності, що змушує звернути увагу на умови і шляхи підвищення спрямованості.

Перспективу подальшого дослідження ми вбачаємо у вивченні рівнів професійної спрямованості студентів 6 курсу, розробленні психолого-педагогічних умов і прийомів формування, розвитку та підтримання спрямованості на професійну діяльність.

Л. Б. Шутак

*Буковинський державний медичний університет
(Чернівці, Україна)*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МОВНОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ: КОМПЕТЕНТІСНО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД

Організація мовленнєвої діяльності в умовах вищої медичної освіти передбачає засвоєння студентами-медиками знань про мову і мислення, набуття ними власного мовленнєвого досвіду, спрямованість особистості до саморозвитку і самореалізації, формування самосвідомості як передумови самостійності в оволодінні професійними мовленнєвими вміннями, що супроводжуються відповідним корегуванням, підвищенням рівня професійної зрілості під час оволодіння різними мовленнєвими функціями.